Ludassy Mária

6:3

PÁRATLAN OLDAL - LVI. évfolyam, 21. szám, 2012. május 25.

Mielőtt bárki azt hinné, hogy megtértem, és a nagy múltú filozófiatörténetet lecseréltem a nagy jövőjű futballtörténetre, gyorsan közlöm, hogy a tavaly indult filozófusellenes kampányról van szó, méghozzá egy örvendetes esemény kapcsán. Az már a koncepciós eljárás kezdeteként kiderült, hogy Weiss János és Radnóti Sándor pályázatába nem tudnak belekötni (pedig ez utóbbiba be nagyon szerettek volna), ám néhány napja azt is tudjuk, hogy a Platón-fordítások ügye (Steiger Kornél kollégám gyanúba hozott munkája) „bűncselekmény hiánya miatt” többé nem szerepel a kriminalizált filozófusi tevékenységek között. Holott volt ám nyomozati munka a felderítés folyamán: bűnjelként a tanszéki (!) házkutatás során lefoglalták a Platónnal hírbe hozható számítógépeket, köteteket – hadd lássa a hallgató, milyen gyanús alakoktól tanulja az etikát és a metafizikát. Gondolom, a rendőrségen (katonai ügyészségen) aztán gondosan megvizsgálták, hogy a füzisz, a tézisz és a nomosz fordítása rendben van-é, s mivel rájöttek, hogy valahogy mindhárom TÖRVÉNYT jelent, a törvényesség nevében dekriminalizálták a Platón-fordításokat. Eddig 3:3 a hatalom kontra filozófia meccs állása, ám Szókratész és Seneca óta tudjuk, hogy a legrosszabbul akkor jár a filozófus, ha szellemileg nyerésre áll. Talán ez a legfontosabb különbség a sporttörténeti 6:3 és egy filozófiatörténeti győzelem között.